หัวข้อวิทยานิพนธ์	มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการต่อรองคำรับสารภาพในการสอบสวนคดีพิเศษ
คำสำคัญ	การต่อรองคำรับสารภาพ / การสอบสวน / คดีพิเศษ
ชื่อนักศึกษา	ภัคพล ยุติธรรมดำรง
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรีหญิง นัยนา เกิดวิชัย รองศาสตราจารย์ สุพล อิงประสาร
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2555

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของกรมสอบสวนคดีพิเศษในการต่อรองคำรับสารภาพตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547 มาตรา 24 ที่ให้อำนาจแก่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษซึ่งแตกต่างจากที่กำหนดไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการที่จะแสวงหาพยานหลักฐานเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้กระทำความผิดซึ่งอำนาจของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษที่มีความจำเป็นอย่างมากในการค้นหาพยานหลักฐานคืออำนาจในการต่อรองคำรับสารภาพที่พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547 เป็นกฎหมายเฉพาะมิได้บัญญัติไว้เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 100/2 ที่กำหนดว่าถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดผู้ใดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานสอบสวน ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้

ผู้ศึกษาวิเคราะห์ว่าเมื่อพนักงานสอบสวนคดีพิเศษทำการสอบสวนคดีเสร็จสิ้นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547 เพื่อให้อัยการสั่งฟ้องคดีนั้นแล้ว ต่อมาเมื่อถึงขั้นตอนการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานโดยศาลเพื่อพิพากษาคดีศาลต้องนำหลักเกณฑ์ในการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญาไม่ว่าจะเป็นการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานตามมาตรา 226, 226/1-226/5, 227 เป็นต้น ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาว่าถ้าเป็นพยานหลักฐานที่เกิดขึ้นจากการจูงใจ มีคำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวงหรือโดยมิชอบประการอื่นนั้นถือว่าเป็นพยานหลักฐานที่ต้องห้ามตามกฎหมาย ซึ่งพยานหลักฐานอันเกิดจากการต่อรองคำรับสารภาพนั้นก็ถือว่าเป็นพยานหลักฐานที่เป็นการจูงใจหรือให้คำมั่นว่าถ้าผู้กระทำความผิดรับ

SPU CHONBURI

สารภาพต่อพนักงานสอบสวนแล้วตนจะได้รับประโยชน์ในการลดโทษหรือยกเว้นโทษและกรณีดังกล่าวถือว่าเป็นพยานหลักฐานอันเกิดจากการซัดทอดของผู้กระทำความผิดด้วยกันเองเป็นพยานหลักฐานที่ต้องรับฟังอย่างระมัดระวังมิใช่พยานหลักฐานโดยตรงที่ศาลจะสามารถรับฟังได้จึงอาจจะทำให้คดีมีการยกฟ้องแทนที่จะเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.2547 ที่มุ่งเป้าหมายไปสู่การจับกุมผู้กระทำความผิดรายใหญ่หรือผู้กระทำความผิดต้นตอของปัญหาที่จะแก้ไขปัญหาของสังคมได้อย่างยั่งยืนและลดการฆ่าตัดตอนได้เป็นอย่างดี

ดังนั้นผู้ศึกษาขอเสนอแนะว่าควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์การต่อรองคำรับสารภาพและการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานไว้ในประมวลกฎหมายอาญาเป็นการเฉพาะ แม้จะไม่จำเป็นต้องกำหนดให้เป็นอำนาจของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษก็ตาม เพื่อให้พนักงานสอบสวนท้องที่ก็สามารถใช้หลักเกณฑ์ของกฎหมายนี้เป็นประโยชน์แก่การแสวงหาพยานหลักฐานไปสู่ผู้กระทำความผิดรายใหญ่หรือผู้ใช้ในการกระทำความผิด นอกจากนั้นควรกำหนดด้วยว่าพยานหลักฐานที่เกิดจากการต่อรองคำรับสารภาพนั้นเป็นพยานหลักฐานโดยตรงที่สามารถรับฟังได้โดยไม่ต้องห้ามเพราะพยานหลักฐานอันเกิดจากการซัดทอดนั้นศาลก็ต้องใช้ดุลยพินิจชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานอยู่แล้วจึงไม่กระทบต่อการใช้ดุลยพินิจของศาล

SPU CHONBURI

Thesis Title	Legal Measures relating to the Bargaining on the Confession in the Investigation of a Special Case
Keywords	Bargaining on the Confession / Investigation / The Special Case
Student	Phakkhapon Yuthithamdamrong
Thesis Advisor	Professor Police Major General Naiyana Kerdvichai Associate Professor Suphon Ingprasarn
Level of Study	Master of Law
Faculty	Graduate School, Sripatum University, Chonburi Campus
Year	2012

ABSTRACT

This Thesis is focally aimed at the study of Legal Measures in relation to the powers and duties of Department of Special Investigation (DSI) on the bargaining on the confession in accordance with Section 24 of Special Investigation Act, B. E. 2547 (2004) where DSI Investigators have been given the powers differently from the powers defined under Criminal Procedure Code in searching for the evidences for use in establishing the proof against the offence or supporting the innocence of an offender where one of the powers of DSI Investigators is the power to prescribe the rules on the bargaining on the confession which the Special Investigation Act, B. E. 2547 is the specific law giving them such power.

The Researcher analyzes that after a DSI Investigator has completed the investigation by virtue of Special Investigation Act, B. E. 2547, the case will be referred to the Public Prosecutor for issuance of a prosecution order and, subsequently, in the stage of the evidence weighing by the Court to adjudicate the case, the Court is compelled to adopt the rules on the evidence weighing as prescribed under the Criminal Code no matter what it will be the evidence weighing under Section 225, 226/1-226/5, 227, etc., it will indeed cause a problem if an evidence should be acquired as a result of a motivation, giving a promise, threatening, deception or other act through an illegal mean, such evidence shall be deemed to be the prohibited evidence under the law. Likewise, the evidence acquired as a result of the bargaining on the confession shall be deemed to be the evidence arisen through a motivation or a promise that if the offender confesses

SPU CHONBURI

to the charge with the Investigator, he would be beneficial by such confession by being given a punishment reduction or exemption and that such case shall be deemed to be the evidence arisen from the implications among the offenders themselves. Such evidence is, therefore, the evidence compellingly required to be heard carefully and not the direct evidence which is admissible to the Court. Thus, it may result in the case to be dismissed instead of being proceeded in accordance with the intention of the Special Investigation Act, B. E. 2547 where its goal is focally aimed at the apprehension of the principal offender or the original root offender of the problem which can solve the sustainable social problem and well reduce the wrapped-up killings.

The Researcher would, therefore, like to recommend that the rules on the bargaining on the confession and evidence weighing should be regulated specifically in the Criminal Code even it is unnecessary to regulate them to be the powers of the DSI Investigators in order to enable the Area Investigators to make use of the rules of this law for the advantage of their searches for the evidences which will lead to the arrest of the principal offender or the employing person of an offender in committing the offence. Moreover, it should be regulated that evidence arisen as a result of the bargaining of the confession shall be the direct evidence which can be admissible without any prohibition because the Court will definitely weight the evidence arisen from an implication. The Court's judgment is, therefore, not affected.

SPU CHONBURI